

[Lenger]

bliver slettet efter de samme regler, som man blev slettet efter i de to konkrete situationer.

Ministeren har ganske enkelt ikke ret, når han fremhæver politiets arbejde i denne forbindelse, og han har ikke ret i de to eksempler, som han nævner. Det vil fortsat være sådan med en vedtagelse af dette lovforslag, at man selvfølgelig kan efterforske, uanset om der ligger en konkret anmeldelse af en bestemt sag på bordet. Det, vi taler om, er, som det fremgår af forslaget til formulering af § 812, stk. 2, at når det er fastslået, at oplysningerne ikke er af betydning for efterforskningen, skal de slettes. Det kan ikke udlægges på den måde, som ministeren gjorde det.

Jeg vil godt nu, hvor vi har nævnt konkrete eksempler, nemlig det fra oktober 1983 og det fra november 1983, nævne, at så sent som i lørdags var der en demonstration, der blev opløst på et noget tvivlsomt grundlag, og hvor man ikke under de omstændigheder, som opløsningen fandt sted under, kan have taget stilling til på forhånd, om der for den enkelte var et eller andet, som vedkommende havde overtrådt eller ej, men hvor man uden tvivl må have anholdt flere, end man kan ende med at sigte. Vil disse personer, som altså ikke får en sigtelse – og det får de ikke alle sammen – så blive slettet af det centrale kriminalregister, eller vil de ikke?

Det centrale kriminalregister er opdelt i to forskellige registre, et efterforskningsregister og et afgørelsesregister. Jeg synes, fru Karen Thure Hansen sammenbandede de to registre lidt, for forslaget her går jo ikke ud på at slette i afgørelsesregisteret – i det register, hvor der er opført tidligere straffe. Forslaget går ud på at slette i efterforskningsregisteret, det register, hvor der ikke er opført tidligere straffe, og hvor der – det skal i øvrigt også nævnes – end ikke er aktindsigt, og hvor man ikke har mulighed for at se, hvad man er registreret for, og eventuelt rette forkerte oplysninger.

Der er mange andre anholdelser, som viser sig at være uberettigede, end dem, som bliver taget politisk op her i folketinget, og derfor fremsætter vi forslaget. Det er for at undgå en vilkårlighed, sådan at det ikke kun bliver de sager, der bliver til politiske sager, som medfører en sletning, når det viser sig, at det har været en anholdelse, der har været ube-

rettiget, eller man er i den situation, at der ikke kan rejses en sigtelse.

Det hører også med til problemstillingen, at vi fra 1982 til 1983 har oplevet en stigning på 50 pct. i det, der hedder anholdelser til konstatering af identiteten – også anholdelser for at konstatere identiteten, hvor man allerede ved anholdelsen kan tilfale den pågældende ved fornavn, men lad det nu ligge. Det er selvfølgelig noget, der fører til, at vi vil se nærmere på disse bestemmelser.

Enhver kan komme i den situation, at man af en eller anden grund ender i det centrale kriminalregister – i den del af det, som hedder efterforskningsregisteret – uden at have foretaget sig noget som helst ulovligt. Det er baggrunden for, at vi fremsætter forslaget.

Derfor synes jeg egentlig også, at det har en ret begrænset rækkevidde. Det er egentlig et ret banalt forslag, et ret banalt krav, vi stiller, nemlig at man sletter oplysninger, der er uden betydning, når det er fastslået, at de er uden betydning, eller oplysninger, hvor man altså frafalder en sigtelse. Det er med andre ord uskyldige personer og personer, som ud fra den bedømmelse, man må foretage, vil vedblive at være uskyldige, der skal slettes i det centrale kriminalregister.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Torben Lund og til fru Ebba Strange, der udtrykte sympati for lovforslaget, og jeg vil især sige tak til hr. Bernhard Baunsgaard. Hr. Bernhard Baunsgaard argumenterede jo glimrende for forslaget, og det er vi meget glade for. Jeg bemærkede, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kunne gå ind for det, men det er en anden sag.

Fru Bente Nielsen var inde på spørgsmålet om politiets mulighed for efterforskning. Jeg vil godt fremhæve, som også hr. Bernhard Baunsgaard fremhævede det, at en tidligere registrering i det centrale kriminalregister i en konkret sag i november 1983, nemlig anholdelserne ved Herning, viste, at den tidligere registrering, der heller ikke havde ført til nogen sigtelse, kunne bruges som argument for at foretage nye anholdelser – som oven i købet på det grundlag udløste en egentlig erstatning, men det viser altså noget af det groteske. Er det den slags muligheder for politiets efterforskning, som fru Bente Nielsen vil sikre, eller hvad?

Fru Ebba Strange stillede et konkret spørgsmål om, hvad vi mener med registre.